

La gent gran

Romà Casanova, bisbe de Vic

El dia 26 de juliol en el Martirologi Romà es fa memòria de sant Joaquim i santa Anna, pares de santa Maria, Mare de Déu. L'Església venera els qui són els avis de Jesucrist. I en aquesta escaïença és bo que fem una reflexió sobre la gent gran, en la nostra societat i en la nostra Església.

La gent gran ha estat tristament protagonista en la pandèmia del Covid-19. En les dades corresponents hem pogut veure com els més afectats per aquest virus han estat els ancians, dels quals un gran nombre ha mort en residències, hospitals i domicilis particulars. Han mort i han passat la malaltia massa persones grans. I aquest fet ens deixa el dubte de si han estat correctament atesos, tant en l'assistència mèdica com en la humana de l'acompanyament. Aquelles jornades foren viscudes amb tanta intensitat, amb tanta urgència, amb tanta manca d'experiència per part de tots que, en un sector feble de la nostra societat, com és el de la gent gran, els efectes del coronavirus es van manifestar amb més cruesa. La gent gran va haver de viure, en aquelles circumstàncies tan excepcionals, el drama de la solitud i el distanciament dels seus éssers estimats; i, per tant, no poder abraçar-los, no poder sentir l'escalf de la seva estimació. Hem de dir, tanmateix, que les famílies varen fer el possible per tal de pal·liar aquest dolor i aquesta soledat. La caritat fou imaginativa.

Els més afectats per aquest virus han estat els ancians, dels quals un gran nombre ha mort en residències, hospitals i domicilis

Com a societat ens hem de qüestionar si la gent gran ocupa el lloc que els pertoca en la nostra vida quotidiana.

L'opció que porti a pensar que quan la persona ja no és útil ha de ser apartada, no té res d'humana. Hauríem de tenir ben presents aquelles paraules del papa Francesc en què afirma: «Una societat que abandona la gent gran i prescindeix de la seva saviesa és una societat malalta i sense futur, perquè li falta la memòria. Allà on no hi ha respecte, reconeixement i honor per a la gent gran, no hi pot haver futur per als joves; per això cal evitar que es produeixi una ruptura generacional entre infants, joves i gent gran.» El que hem viscut en aquest temps de pandèmia ens ha d'ajudar a entendre el que les persones grans necessiten d'acord amb la seva dignitat, i sense oblidar mai el que han fet per la societat durant la seva vida de treball i donació. En el camp de la comunitat cristiana són la baula indispensable per a l'educació cristiana dels més petits de casa. La gent gran no són del temps passat, són protagonistes del present.

